नृमेध आङ्गिरसः ।पवमानः सोमः। गायत्री।

एष कविरभिष्टुतः पवित्रे अधि तोशते।पुनानो घ्नन्नप स्रिधः॥ ९.०२७.०१

अभिष्टुतः- आभिमुख्येन स्तुतः। पुनानः- पवमानः। कविः- क्रान्तदर्शी। स्रिधः- हिंसकान्। अप घ्नन्- अपगमयन्। पवित्रे- कलशे शुद्धे प्रतीके। अधि। तोशते- निष्कासितो भवति ॥१॥

एष इन्द्राय वायवे स्वर्जित्परि षिच्यते।पवित्रे दक्षसाधनः॥ ९.०२७.०२

एषः- अयं रसः। इन्द्राय- ईशनशक्तये। वायवे- प्राणाय। दक्षसाधनः- सामर्थ्यसाधकः। स्वर्जित्- स्वर्गजेता। पवित्रे- शुद्धे प्रतीके कलशे वा। परि षिच्यते- स्थापितो भवति ॥२॥

एष नृभिर्वि नीयते दिवो मूर्धा वृषा सुतः।सोमो वनेषु विश्ववित्॥ ९.०२७.०३

एषः- अयम्। सोमः- रसः। वृषा- वर्षकः। सुतः- निष्पादितः। दिवो मूर्धा- चित्ताकाशस्य मुख्यस्थानीयः। विश्ववित्- सर्वज्ञः। वनेषु- वननीयासु भावनासु। नृभिः- उपासकैः। वि- विशेषेण। नीयते ॥३॥

एष गव्युरचिक्रदत्पवमानो हिरण्ययुः।इन्दुः सत्राजिदस्तृतः॥ ९.०२७.०४

एषः- अयम्। गव्युः- ज्ञानकामः। पवमानः- पुनानः। हिरण्ययुः- ज्योतिष्कामः। सत्राजित्- महज्जित्। अस्तृतः- अहिंसितः। इन्दुः- क्लेदनशीलो रसः। अचिक्रदत्- शब्दयति ॥४॥

एष सूर्येण हासते पवमानो अधि द्यवि।पवित्रे मत्सरो मदः॥ ९.०२७.०५

एषः- अयम्। मदः- तृप्तः। मत्सरः- हृष्टः। पवमानः- पूयमानः। सूर्येण- आत्मसूर्येण। पवित्रे- शुद्धे। अधि द्यवि- चित्ताकाशे। हासते- सृज्यते ॥५॥

एष शुष्म्यसिष्यदद्दन्तरिक्षे वृषा हरिः।पुनान इन्दुरिन्द्रमा॥ ९.०२७.०६

एषः। शुष्मी- बली। वृषा- वर्षकः। हरिः- आकर्षकः। पुनानः- पवमानः। इन्दुः- क्लेदनकरः सोमः। अन्तरिक्षे- प्राणकोशे। आ- समन्तात्। इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतं प्रति। असिष्यत्- स्यन्दते ॥६ ॥